

met erf in Schiedam (Leenkamer van Holland deel 417, fol. 386 verso). En Zweder van Gaesbeek, heer van Putten en Strien, spreekt nog in een stuk van 15 september 1454 over „onse steenen huijs binnen onse lande van Portegael geheeten Valckesteijn”. Hier was sprake van een kasteel, dat voldoende werd omschreven als stenen huis! Een boerderij, van steen gebouwd, die in de veertiende eeuw voorkomt, mag wel een merkwaardigheid heten!

Een dergelijk gebouw uit die tijd bestaat nog en is te zien bij Lissewege, bij Brugge: de tiendschuur van de eertijds machtige en rijke abdij van Ter Does, een uitzonderlijk bouwwerk in Gotische stijl! Ook daar paarsgewijs geplaatste hiepen of taarlingen, die de enorme binten dragen.

Nog een omstandigheid, waarop we de aandacht willen vestigen, zijn de afmetingen, n.l. 29 m lang en 13,5 m breed. Een boerderij met een dergelijke oppervlakte, mag onder de grote gerangschikt worden, ook naar tegenwoordige begrippen. Maar in de middeleeuwen moest een dergelijke schuur zeker wel tot de buitengewoon grote gerekend worden! Temeer nog als we in aanmerking nemen, dat voor het bergen van de oogst veelal gebruik gemaakt werd van een of meer hooibergen. Bij beschrijvingen van belangrijke bedrijven worden ze altijd genoemd. Als voorbeeld de volgende: bij het reeds eerder genoemde slot Valckesteijn behoorde op 28 febr. 1682 een berg (N. A. Poortugaal No. 6872, ook R'dams Jaarboekje 1938, bladz. 82). Het huis Ten Donck onder Slikkerveer wordt in een kaveling van de polder Nieuw Reijerwaard in het jaar 1443 als volgt beschreven: „Huijs, berch, scuijre telinge etc. groot 25 morgen” (R'dams Jaarb. 1939). Het Huijs te Crooswijck, of het Duijfhuijs werd in het jaar 1634 verkocht „met hooibergen, schuren en boomgaard (R'dams Jaarb. 1914, bladz. 65). In deze streken, vooral ten noorden van Rotterdam, komen heden ten dage nog vele hooibergen voor. Op de eilanden zijn ze van lieverlee verdwenen. In de plaats daarvan kwam dan een grotere schuur.

Op grond van bovenstaande overwegingen komen we dan tot de conclusie, dat de blootgelegde fundamenteen deel hebben uitgemaakt van een uitzonderlijke boerderij, zowel wat bouwwijze als wat grootte betreft. Daarom leek ons de mogelijkheid niet uitgesloten, dat in historische bronnen hierover iets te vinden zou zijn en hebben we in de Hollandse leenregisters nagegaan de goederen, in het betreffende deel van de Riederwaard gelegen.